

திராவிட சினிமா

31

■ வீ.மா.ச.சுபகுணராஜன்

ஆதார நூல்கள்: சிவகங்கைச் சரித்திரக் கும்மியும் அம்மானையும்- சர்க்கார் வெளியீடு; திருநெல்வேலி மானுவல்; ராமனாதபுரம் மானுவல்; மேஜர் வெல்ஷின் நாட்குறிப்பு; History Of Madras Army; Caldwell's History Of Tinnevely.

ஒரு தமிழ்த் திரைப்படம் இப்படியான அறிமுக அட்டையுடன் (டைட்டில் காட்டு) தொடங்கியது என நம்புவது சற்றுக் கடினம்தான். ஆனால், இப்படியான அறிமுகத்துடனேதான் ஆரம்பிக்கிறது 'சிவகங்கைச் சீமை'. அதன் நில எல்லைகள், கிழவன் சேதுபதியின் மறவர் நாட்டு வரலாறுகள் பேசப்பட்டு, இறுதியாக வீர வேலுநாச்சியாருக்குப் பின்னர் மருதுபாண்டியர்கள் (பெரிய மருது, சின்ன மருது) அரியணை ஏறியதையும், வேலுநாச்சியாரின் மறைந்த கணவரின் பங்காளிகளான படமாத்தூர் உடையனத் தேவருடனான அவர்களது முரணும், வரலாறாகக் குரல்மொழியாக விளக்கப்படுகிறது. ஆனால், இந்த நீண்ட அறிமுகத்தால், திரைக்கதை பலவீனமாவதைப் பார்ப்போம். ஆம், வரலாற்று முரணை வாய்மொழியாகப் பேசி கதைக்களத்தைக் கற்பிதமாகக் கட்டமைத்ததன் விளைவு இது என்பேன்.

இனி, தமிழ் நிலத்தின் ஆங்கிலேய எதிர்ப்பு குறுநில மன்னர்கள், ஜமீன்களில் யார் மிகப் பிரபலமானவர் என்ற கேள்விக்கான பதிலைப் பார்ப்போம். அநேகமாகப் பலரும் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் என்று சொல்லும் வாய்ப்பு அதிகம் என்று கருதுகிறேன். கொஞ்சம் வேடிக்கையானதாகத் தோன்றினாலும், அதற்கு ஒரு வகையில் காரணம் இரண்டு திரைப்படங்கள் என்று எண்ணுகிறேன். ஒன்று 'வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன்', இரண்டாவது 'சிவகங்கைச் சீமை'. ஓரளவில் சிவாஜி கணேசன், எஸ்.எஸ். ராஜேந்திரன் எனும் நடிகர்களின் பாத்திரமேற்பு, நடிப்பு காரணமாகத் தோன்றினாலும், திரைக்கதையமைப்பே பெரும் காரணமெனக் கருதுகிறேன்.

இருப்பை இருட்டிக்கும் நடிப்பு

'சிவகங்கைச் சீமை' படத்தின் 'நாயக மையமாக' மருதிருவர் இல்லையென்பது கவனத்துக்குரியது. அதன் நாயகனான முத்தழகு ஒரு வரலாற்றுப் பாத்திரமல்ல. ஒரு வகையில் முத்தழகு சாமான்யனான திராவிட நாயகனாகவும் இருக்கிறான். ஆனால், திரைக்களத்தில் 'திராவிட நாயகத்து வத்துக்கான' வாய்ப்பும் அறவே இல்லை. ஒரு பாடல் காட்சியில் குதிரையில் ஆரோகணித்தபடி 'வீரர்கள் வாழும் திராவிட நாட்டை வென்றவர் கிடையாது' எனப் பாடுகிறான். அந்தப் பாடலிலேயே 'மன்றம்', 'முரசொலி' எனத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் நடத்திய பத்திரிகைகளின் பட்டியல் வருகிறது.

திராவிடக் கொள்கைகளை, சமதர்ம நோக்கங்களை, சமூகநீதிச் சிந்தனைகளைத் திரைத்துறை மூலம் மக்களிடம் கொண்டு சேர்த்தனர் நமது முன்னோடிகள். அந்த வகையில் திரைப்படம் என்கிற நவீன ஊடகத்தின் மூலம் அரசியல் மாற்றத்துக்கான திருப்புமுனைகளை உருவாக்கின, திராவிடம் பேசிய திரைப்படங்கள். அந்த வரலாற்றை மீண்டும் வாசிக்கத் தருகிறது திராவிட சினிமா.

படங்கள் - உதவி : ஞானம்

மருதிருவர் இல்லாத சிவகங்கைச் சீமை!

இன்னொரு காட்சியில் ஆங்கிலேய ஆட்சி ஒழிந்தால், திராவிட மக்கள் விடுதலை பெறுவார்கள் எனப் பேசுகிறான். மற்றபடி எஸ்.எஸ்.ஆர் என்ற நடிகர் ஏற்ற பாத்திரம், மருதிருவர் இருப்பையே பலநேரங்களில் இருட்டடிப்புச் செய்கிறது. மருதிருவராக அவ்வை சண்முகம் மற்றும் பகவதி ஆகியோர் நடித்திருப்பதே அந்தப் பாத்திரங்களுக்கான முதன்மையை மறுக்கிறது.

கதைக்களத்தின் பெரும் முரண், முத்தழகு மற்றும் அவனது அண்ணன் சின்னச்சாமி (பி.எஸ்.வீரப்பா) தொடர்பானதாக மாறுகிறது. இன்னும் சரியாகச் சொல்வதானால் மருதிருவர் மற்றும் உடையனத் தேவர் வகையறாவின் பகைமுரண் முற்றிலுமாக, இந்தச் சகோதரர்களைச் சூத்திரதாரிகளாகக் கொண்டே நகர்கிறது.

மருதிருவரை உயர்த்தாத யதார்த்தம்

வரலாற்றுப் பாத்திரங்கள் அல்லாதவர்களை மையமிட்டு, இயங்கும் திரைக்கதை, காட்சிகளங்கள் மருதிருவர் மீதான கவனத்தைச் சிறிதாக்குகிறது என்பதே பிழை. இதற்கு இன்னொரு காரணியும் உண்டு. திரைப்படத்தின் நிகழ்களம் அசலான, மாடமாளிகை கூடகோபுரமற்ற எளிய சிவகங்கை அரண்மனையிலேயே எடுக்கப்பட்டது போன்ற தோற்றம் உள்ளது. கதை நிகழும் களங்களும் அசலான சிவகங்கை, காளையார் கோயில் பகுதிகளிலேயே படமாக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவும் திரைக்கதையும் அற்புதமான யதார்த்தமான திரைப்பட உருவாக்கத்துக்கானதாக உள்ளனவெனினும், அவை ஒப்பீட்டில் மருதிருவரை, ஜெயப்பூர் மாளிகை முகப்பிலும், உப்பரிகையிலும் நடமாடும் கட்ட பொம்மன் நிலைக்கு உயர்த்த உதவவில்லை என்பதே கசப்பான உண்மை.

வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மன் படத்திலும் ஆதாரங்கள் பற்றிய தகவல்கள் உண்டெனினும்,

திரைக்கதை அமைத்த ம.பொ.சி / சக்தி கிருஷ்ணசாமி குழு, ஆதாரங்களைச் செதுக்கி கும்பினியார், ஆதிக்க எதிர்ப்பாளரான கட்ட பொம்மனை, மாபெரும் சக்கரவர்த்தி நிலைக்கு உயர்த்தும் வேலையையும், கட்டபொம்மனை பெரும் நாயகத்துவ மையமாகவும் ஆக்க, சிவாஜி கணேசனின் கர்ஜனையும், பந்துலுவின் காட்சியாக்கமும் மீதத்தைச் செய்து முடித்தன. ஒரு வாதத்துக்கு கட்டபொம்மனாக ஜெமினி கணேசனையும், வெள்ளையத் தேவனாகச் சிவாஜியையும் வைத்துத் திரைக்கதை அமைக்கப்பட்டிருக்குமானால், என்னவாகியிருக்கும். அதுதான் இங்குப் பிரச்சினை.

காட்சியமைப்பில், இருப்பில் மருது சகோதரர்களைப் பின்னுக்குத் தள்ளி முத்தழகு முன்னணி பெறுகிறான். ஆங்கிலேயருடனான மோதல் என்றாலும், வசனங்களின் மையம் முத்தழகுவுக்குத்தான். எஸ்.எஸ்.ஆர் என்ற நடிகரின் வசன உச்சரிப்புக் கனலாய்த் தெறித்தாலும், ஓர் இடைவெளி விழுவதைத் தவிர்க்க இயலவில்லை. கூடுதலாக வரலாற்று நேர்மையுடன் கும்பினி அதிகாரி வெல்ஷும், மார்ட்டினும் ஆங்கிலத்திலேயே உரையாட, அதற்கெதிரான முத்தழகுவின் முழுக்கம் எடுபடுவதில்லை. ஒரு நிமிடம் கட்டபொம்மன் திரைப்படத்தில் பானர்மேன் ஜாவர் சீதாராமனும், கட்டபொம்மன் சிவாஜியும் பேசும் அந்தப் பிரபலக் காட்சியுடன் ஒப்பிட்டால் உண்மை விளங்கும்.

கனம் உச்சத்தை நோக்கி நகரும் வேளையில், கொலைபாதகத் துரோகி கணவனுக்காகச் சின்னச்சாமியின் மனைவி (எம்.என்.ராஜம்), மருதிருவர் மனைவியருடன் (ஜி.வரலட்சுமி) வாதிடுவதும், அதன் தொடர்ச்சியாக, மனம் மாறி அவளே தன் கணவனைக் கொல்வதான காட்சியும் பலவீனமானவை. இதில் வேடிக்கை, துரோகி அண்ணனைக் கொல்லச் சபதமேற்ற

முத்தழகு, அந்தக் காட்சியில் கதறி அழுகிறான். இந்த அபத்தக் காட்சி உச்சக்காட்சிக்கு முந்திய தையதாக இருக்கும்.

குழப்பமான திரைக்கதை குவிமையம்

கண்ணதாசனின் திரைக்கதை பாத்திரமேற்ற வருக்காக அமைக்கப்பட்டுக் காட்சிப் போக்கினை வலுவழிக்கச் செய்கிறது. கூடுதலாக அவரே தயாரிப்பாளர், பாடலாசிரியர் என்பதால், படத்தில் வில்வநாதன் - ராமமூர்த்தி இசையில் ஏகப்பட்ட நல்ல பாடல்கள். முத்தழகுவின் காதலியாக நாட்டியப் பேரொளி கமலா. இந்தப் பாத்திரம் அசலாக மருதிருவர் அம்மானையிலிருந்து பெறப்பட்ட பாத்திரம். அம்மானை அந்த மருதமரங்களை மருதிருவராகக் கற்பித்து வளர்த்த பெண்ணொருத்தியை மையமாகக் கொண்டு பாடப்பட்டது.

கமலாவைப் பங்கேற்கச் செய்தது ஐந்து பாடல் காட்சிகளுக்காகவும், திரைப்படத்தின் இறுதியில் வரும் உக்கிரமான நடனத்துக்காகவும் என்பது தெளிவு. உண்மையாகவே அவரது நடனம் இடம் பெறும் இறுதிக் காட்சியை மிகச் சிறப்பாகக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார் இயக்குநர் சங்கர். அந்த நடனமும் இறுதிவரை இடைவெட்டுக் காட்சிகளுடாகத் தொடர்வது சிறப்புதான். ஆனால், மறுபடியும் திரைப்படத்தின் குவிமையம் எது என்பது குறித்த குழப்பத்தை விளைவிப்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

நம் கவனத்தை ஆக்கிரமிக்கும் இறுதிக் காட்சியின் நடனம் சிவகங்கைச் சீமையின் வீழ்ச்சியைக் காவிய சோகமாகக் காட்சிப்படுத்தி மருது சகோதரர்கள் மற்றும் அவர்களது குழந்தைகள் உள்ளிட்ட அனைவரையும் கொன்று குவித்த, கும்பினியாரின் கொடூரம் கவன எல்லையிலிருந்து விலகுகிறது. தூக்குக் கயிறறைத் துணிச்சலாக எதிர்கொள்வதைக் கூட இறுதியாக முத்தழகுக்குக் கொடுத்து களத்தின் மையத்திலிருந்து முற்றிலுமாக மருதிருவரிடமிருந்து பறித்து விடுகிறது திரைக்கதை. ஆம், திரைக்கதையின் ஊசலாட்டம் கதைக்களத்தின் குவிமையத்தைச் சிதைத்துவிட்ட விபரீதம் நேர்ந்து விடுகிறது.

...படம் விரியும்

சொல்லிய வண்ணம் செயல்!

மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பு, சராசரி தனிநபர் வருமானம், பொறியியல்துறை ஏற்றுமதி ஆகியவை சார்ந்த புள்ளி விவரங்கள் சமீபத்தில் வெளியாகியுள்ளன. அவற்றில் இந்திய அளவிலான வரிசையில், தமிழ்நாடு முன்னிலை மாநிலமாக உள்ளது. பொறியியல் ஏற்றுமதியில் மகாராஷ்டிரா மாநிலத்துக்கு அடுத்து, தமிழ்நாடு 16 சதவிகிதத்துடன் இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. அதேபோல், இந்தியாவில் உள்ள பெரிய மாநிலங்களில் மக்களின் தனிநபர் வருமான சராசரியைப் பொறுத்தவரையில், தெலங்கானா, கர்நாடகா, தமிழ்நாடு ஆகிய மாநிலங்களே முதல் மூன்று இடங்களைப் பிடித்துள்ளன. தமிழ்நாட்டின் தனிநபர் வருமானம் சராசரியாக ரூ.2.75 இலட்சமாக உள்ளது. முதல் இரண்டு இடங்களில் உள்ள மாநிலங்களில் சராசரி வருமானம் ரூ.3 இலட்சமாகும்.

மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பிலும், இந்த ஆண்டில், தமிழ்நாடு இரண்டாவது இடத்தில் உள்ளது. 2030 ஆம் ஆண்டுக்குள் ஒரு டிரில்லியன் டொலாராதார மாநிலமாக தமிழ்நாடு உருவாகும் என நமது முதலமைச்சர் அறிவித்து, அதற்கான சூழலையும் உருவாக்கி வருவதே இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுகின்றன. சொல்லிய வண்ணம் செயல் என்பதே 'திராவிட மாதல்' என உலகுக்கு அறிவிக்கிறது.

பிள்ளாஷ்பேக்

எடைக்கு நிகராக நாணயம்!

புதுக்கோட்டை மாவட்டம், பொன்னமராவதி நகருக்கு 1982-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 22 அன்று வருகை தந்த முத்தமிழறிஞர் தலைவர் கலைஞர் அவர்களுக்கு எடைக்கு நிகராக நாணயம் வழங்கும் விழா ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அந்த விழாவில், என் தந்தை ஆலவயல் சுப்பையா அவர்கள் தலைவர் முன்பாக உரையாற்றினார். விழாவில், சிறுகதை மன்னர் எஸ்.எஸ்.தென்னரசு, மாவட்டச் செயலாளர் பெரியண்ணன், அறந்தாங்கி இராஜன், தியாகராஜ காடுவேட்டியார் ஆகியோரும் உடனிருந்தனர். தன் வாழ்நாள் முழுவதும், தன் நெஞ்சில் ஏந்திய தலைவர் கலைஞர் வழியில் தம் மாறாமல் பயணித்து, வாழ்ந்து மறைந்த என் தந்தை வழியில் நானும் இன்றைக்குக் கழகப் பணியாற்றி வருகிறேன்.

-ஆலவயல் முரளிகுப்பையா, புதுக்கோட்டை தெற்கு மாவட்டம்.

முரளிகுப்பையா

கருவுலம்

தடை மீறி நாடகங்கள்!

1950-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 22-ஆம் நாள் தி.மு.கழகத் தலைமைச் செயற்குழுக் கூட்டம், சென்னை தங்க சாலைத் தெருவில் நடைபெற்றது. கழகப் பொதுக் கூட்டங்களுக்கு விதிக்கப்படும் தடை உத்தரவை மீறி, பேச்சரிமையை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்றும், தடை செய்யப்பட்ட கழக நாடகங்களான லேறிஞர் அண்ணா எழுதிய 'இலட்சிய வரலாறு', கலைஞர் எழுதிய 'தூக்குமேடை', புலவர் குழந்தை எழுதிய 'இராவணக் காவியம்' உள்ளிட்ட நாடகங்களைத் தடையை மீறி நடத்துவது என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

திராவிடக்தூல் வாழ்கிறோம்

296

எழுத்து : கோவி.லெனின்
ஓவியம் : கி.சொக்கலிங்கம்

-வாழ்வோம்